

Já žiju dál

Jiří Suchý

Jdu ulicí tmavou, meluzína sténá,
osloví mě náhle sympatický muž.
Prolétla mi hlavou kulka olověná,
do srdce mi zajel ocelový nůž,
já žiju dál.

Kamarát spod Baby přikázal mi skočit
z vrcholu té stavby s mnoha věžemi
a to jenom aby viděl na své oči,
jak se budu tvářit dole na zemi,
já žiju dál.

Napil jsem se rtuti, polil kyselinou
a když se nic nestalo, pak jsem pochopil,
že ti, co žijou schutí, hned tak nezahynou a
ti, co do nich míří minou zaručeně cíl.